

SVŠGUGL

UMETNIŠKA GIMNAZIJA, SMER SODOBNI PLES

PRED-PREMIERA '26

NEULOVljivo TELO

Letošnja plesna uprizoritev 4. letnika umetniške gimnazije, smer sodobni ples, je raziskavo *neulovljivosti* telesa začela iz dvojnega navdiha, in sicer iz dela Ivana Cankarja *Na klancu* v kontekstu individualnega in kolektivnega telesa, in dela plesne teoretičarke Bojane Kunst *Nemogoče telo* v kontekstu njegove razširitve na razmerje med telesom in strojem. Pri letošnji *pred-premieri* gre tako za raziskavo različnih oblik telesnosti in telesnih govoric ob zavedanju, kako zelo neulovljivo je človeško telo, če ga hočemo opredeljevati in predalčkati po njegovih številnih identitetah, predvsem pa v kontekstu prostora, časa in zavedanja njegove minljivosti.

Kot zapiše filozof Paul Valery ima naše telo najmanj štiri dimenzije: **Prvo telo**, ki pomeni doživljanje lastnega telesa, **Drugo telo**, ki je telo, kot ga vidijo drugi, **Tretje telo**, ki ga spoznamo tako, da ga razstavimo na dele, ki postanejo predmet znanstvenega opazovanja, in tudi **Četrto telo**, ki nam pomaga vpogledati tudi v vprašanja življenja in svobode. Dijakinje so neulovljivost telesa med individualnim in skupnim ter njegove razsežnosti, raziskovale v različnih dimenzijah in perspektivah in prišle do neulovljivosti kot tiste kategorije, ki nas najbolj določa.

*»Telo, ki beži pred dotikom, uči potrpežljivost pogleda.
Telo govori jezik tišine, razumeš ga šele, ko ga prenehaš loviti.«*

ŽIVA KRANJC, ANJA SIMONČIČ, 4. H

*»Neulovljivo telo ni nekaj, kar bi lahko zadržali v dlani.
Je trenutek pred vdihom in izdihom, ki prehití svetlobo. Je trenutek, ko se gib zgodi.«*

HANA PIRC, LILI KRIŽNAR, 4. H

Mentorstvo: Nina Fajdiga, Urška Vohar

V predstavi bo uporabljeno besedilo Ane Štular *Hrbtenica, ki se lomi*, besedili dijakinj Žive Kranjc in Stele Poljanšek, deli besedila pesnice Christine Sloan Stoddard *Nevihta* in besedilo pesnice May Swenson: *Vprašanje*. Glasbeno mentorstvo in oblikovanje zvoka: Matjaž Predanič / Mentorstvo pevkam: Mojca Trilar / Oblikovanje svetlobe: Aljaž Zaletel
Kostumografija: Nataša Recer / Tehnična podpora: Marko Levičnik / Gledališki list: Andreja Kopač
Fotografije: Nada Žgank / Oblikovanje tiskovin: Tanja Radež / Odnosi z javnostmi: Katarina Nikolov
Zahvala: Petri Pikalo / Produkcija: SVŠGUGL, ravnateljica Petra Vignjevič Kovjanič

Nastopajo dijakinje 4. H razreda umetniške gimnazije, smer sodobni ples:

Hana Agović, Hana Arko, Jana Caserman, Zarja Čerkez, Taja Čretnik, Julija Fele, Nika Gašperčič, Lina Grahek, Ela Gruber Novak, Brina Jovan, Eva Kavaš, Živa Kranjc, Lili Križnar, Pia Alina Likar, Brina Majcen, Enia Melinec, Živa Mezeg, Mina Milanko, Hana Pirc, Stela Poljanšek, Ajda Semolič, Anja Simončič, Julija Skenderović, Olja Srdić Lajtner, Izabela Sušnik, Mojca Škrlep, Ana Štular, Nastja Šutić, Vida Žekar

PLESNI, GLEDALIŠKI IN FILMSKI CENTER ALOJZA PLUŠKA,
Kardeljeva ploščad 28 a, Ljubljana

Premiera: četrtek, 12. marca 2026, ob 18.00

Ponovitve: petek, 13. marca ob 11.00, ob 13.30 in ob 17.00 (za izven)

Predstava na Festivalu Bobri, v četrtek, 2. aprila, ob 11. 00 in ob 17.00

PROSTOVOLJNI
PRISPEVEK

NEULOVljivo TELO # ZAČETEK

Neulovljivo telo ni nekaj, kar bi lahko zadržali v dlani.
Je trenutek pred vdihom in izdihom, ki prehiti svetlobo.
Je trenutek, ko se gib zgodi.
Neulovljivo telo se izmika definiciji, je nenehno v vrtincu toka.
Je prisotno in se nenehno spreminja.
Je slutnja prihodnosti.
Je odtis preteklosti.
Je opomnik krhkosti, lepote in minljivosti.

Neulovljivo telo – med vdihom in izdihom, med svetlobo in temo.
Trenutek, ko se gib zgodi, je v vrtincu časa prisotno – in že preteklost.
Samo slutnja prihodnosti, odtis minljivosti, krhkost v enem samem – Zdaj.
Ni ga v dlani. Je med vdihom in že izdihom.
Je svetloba, ki se prelomi v temo, ko se gib zgodi.
V vrtincu časa utripne; je prisotno in že odtis preteklosti.
Slutnja prihodnosti v krhki sekundi.
Zdaj.

HANA PIRC, LILI KRIŽNAR, 4. H

TELO JE ČAS. IN ČAS JE TELO.

Čas je neulovljiv, ker ga lovimo, a nikoli ne ujamemo.
Telo potuje skozi čas, torej je tudi telo neulovljivo.
Telo se stalno spreminja, in je tudi zato neulovljivo.

Ali je telo še vedno telo, ko je pokrito z oblačili? Ali so oblačila zaščita ali ovira?
Ali je telo neulovljivo zaradi oblačil, ker je manj dostopno?
Ali je telo neulovljivo zaradi nedosegljivih lepotnih standardov?
Ali je telo neulovljivo, ker je kompleksno in njegovega mehanizma nikoli ne dohajamo?

MOJCA ŠKRLEP, ELA GRUBER NOVAK, JULIJA FELE, NIKA GAŠPERČIČ, 4. H

TELO, KI BEŽI

Telo, ki beži pred dotikom, uči potrpežljivost pogleda.
Telo govori jezik tišine, razumeš ga šele, ko ga prenehaš loviti.
Oddaljenost in neulovljivost je svoboda telesa v najčistejši obliki.

ŽIVA KRANJC, ANJA SIMONČIČ, 4. H

TELO = KO(N)ST

Telo včasih vidim kot premikanje kosti, krhkih ali trdnih.

Ko vidim premikajoče telo, vidim okostnjaka, ki se premika.

Kako bi izgledal okostnjak v gibanju?

Bi bilo gibanje stabilno ali samo krhek »zmazek«?

Zamislil si, kako bi se slišalo pokanje kosti, če bi okostnjak padel.

Bi se razpokal na milijon nepopravljivih delcev?

Kaj bi bili, če bi bili zgolj okostnjaki brez mišic in razuma?

Kako bi izgledal svet, kako bi izgledal človek?

Živeli bi v grozljivi nepopolnosti.

Kaj bi sploh počeli s svojim življenjem?

Človeštvo bi morda izumrlo že pred tisočletji.

Kdaj bi umrli kot okostnjak?

Kako bi sploh vedeli, kdaj bi umrli?

Mogoče takrat,

ko bi se naše okostje do konca posušilo.

Verjetno ne bi živeli dolgo.

Kosti bi bile ogrožene.

Ali si tudi ti kdaj pomislil,

kako bi okostnjak izgledal v kompleksnosti gibanja?

PIA ALINA LIKAR, 4. H

MOJE TELO SEM JAZ

Moje telo je neulovljivo.

Moje telo je neuničljivo.

Moje telo je nepremagljivo.

Moje telo je neustavljivo.

Moje telo je neranljivo.

Moje telo je nepopustljivo.

Moje telo je hot.

Moje telo je seksi.

Moje telo je vzdržljivo.

Moje telo je mišičasto.

Moje telo je utrujeno,

a vedno znova vstane.

Moje telo je popularno.

Moje telo sem jaz.

Moje telo je malo »jače.«

ANA ŠTULAR, STELA POLJANŠEK, 4. H

NEULOVljivo TELO # KONEC

Moje telo je neulovljivo kot senca.

Ko ga skušam zadržati, se razprši v utripih, dihu, vročini kože.

Pripada trenutku, a nikoli popolnoma meni.

Lovim ga, a telo ujame mene.

Četudi si prizadevam, da bi ga razumela, ga vseeno ne morem.

Utripa po svoje, zatrese se brez dovoljenja, hrepeni po počitku, ko um zahteva še več.

Telo je soodvisno od drugega telesa.

Kaj bi bilo moje telo, če bi ostalo na svetu samo?

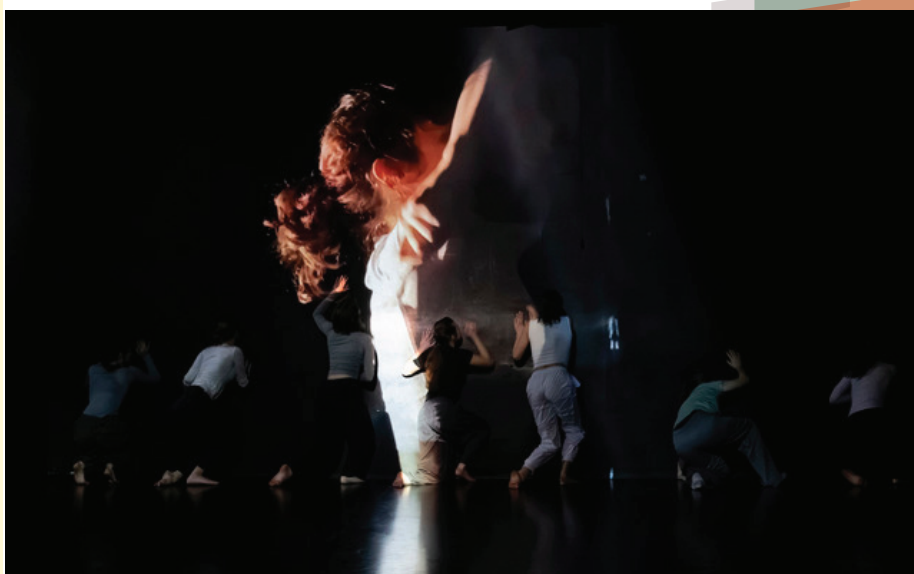
Bila bi le oblika, ki ji sledi senca.

Telo je celota manjših delcev, zaradi katerih deluje.

Če mu vzameš en delček, postane šibko in nemočno.

Svoje telo lahko vedno loviš, a ga nikoli ne moreš ne ujeti ne razumeti.

JULIJA SKENDEROVIĆ, BRINA MAJCEN, 4. H

NEMOGOČE TELO

Telo, ki ne more, ga ni.
Ki ne zmore.

NEULOVljivo TELO

Druga telesa l o v i in lomi v objemu drugih teles.

KRHKO TELO

Preminulo telo, ki je ob rojstvu že umrlo.

MogOče.

ŽIVA MEZEG, AJDA SEMOLIČ, 4. H